

20 ГОДИНИ ДЕТСКА ГРАДИНА

Детска градина "СЛАВЕЙЧЕ" е основана през 1979 година. За тези 20 години тя е имала около 500 възпитаници. Те идват от кв. Илиенци, кв. Требич и с. Мирвяне. През 1988 година е разкрита една яслена група и се назначават първите медицински сестри за работа с деца до три годишна възраст. В Обединено детско заведение № 83 работят учителки с педагогически опит и добра квалификация.

Георги Струмски е кръсник на детска градина "СЛАВЕЙЧЕ"

След извършен основен ремонт през 1998 година групите са пълни и има чакащи деца.

В градината децата получават начална подготовка за първи клас, учат английски език и музика, спортуват и играят в прекрасен двор с обособени детски площадки.

За контакти:

ОДЗ - 83 кв. Илиенци

ул. Фигус № 2

тел.: 02/36 32 65

Детската градина моят втори дом

Има ли професия "директор" - няма!

И по-добре, че няма. През тези години съм се чувствала и съм била повече учител отколкото директор.

12 години работех като директор с група всеки ден с децата и близо до родителите. Съчетавах административната с педагогическата и възпитателна работа, това не ми тежеше, обичам децата и през тези години съм се научила да намирам най-верния път до сърцата им. Няма да сгреша, ако кажа, че има взаимно привличане и обич.

Благодарна съм, че толкова дълго време работя с учителки които ме разбират и подкрепят.

Началото беше трудно - всички бяхме млади специалисти взаимно се учехме, усъвършенствахме своята работа, израснахме в професията. Всички искахме детската ни градина да има свой облик и неповторимост, за това я подреждахме и обзавеждахме като свой дом.

Сега тя наистина е по-различна от всички останали. Без екстри като плувен басейн, музикален и физкултурен салон, но с просторни занимални и самостоятелни спални, отделен кухненски блок, прекрасен двор и тераси, обособени детски площадки. Тя е изградена по типов

проект с отделни къщички и входи за групите в един квартал с неповторимото съчетание на селото с големия град.

Тук са израсли около 500 деца от Илиенци, Требич и Мировене. Трудно ми е да си представя, че толкова години всеки ден съм минавала по едни и същи улици, по-край училището, къщите и площада, че всички хора в квартала ме познават.

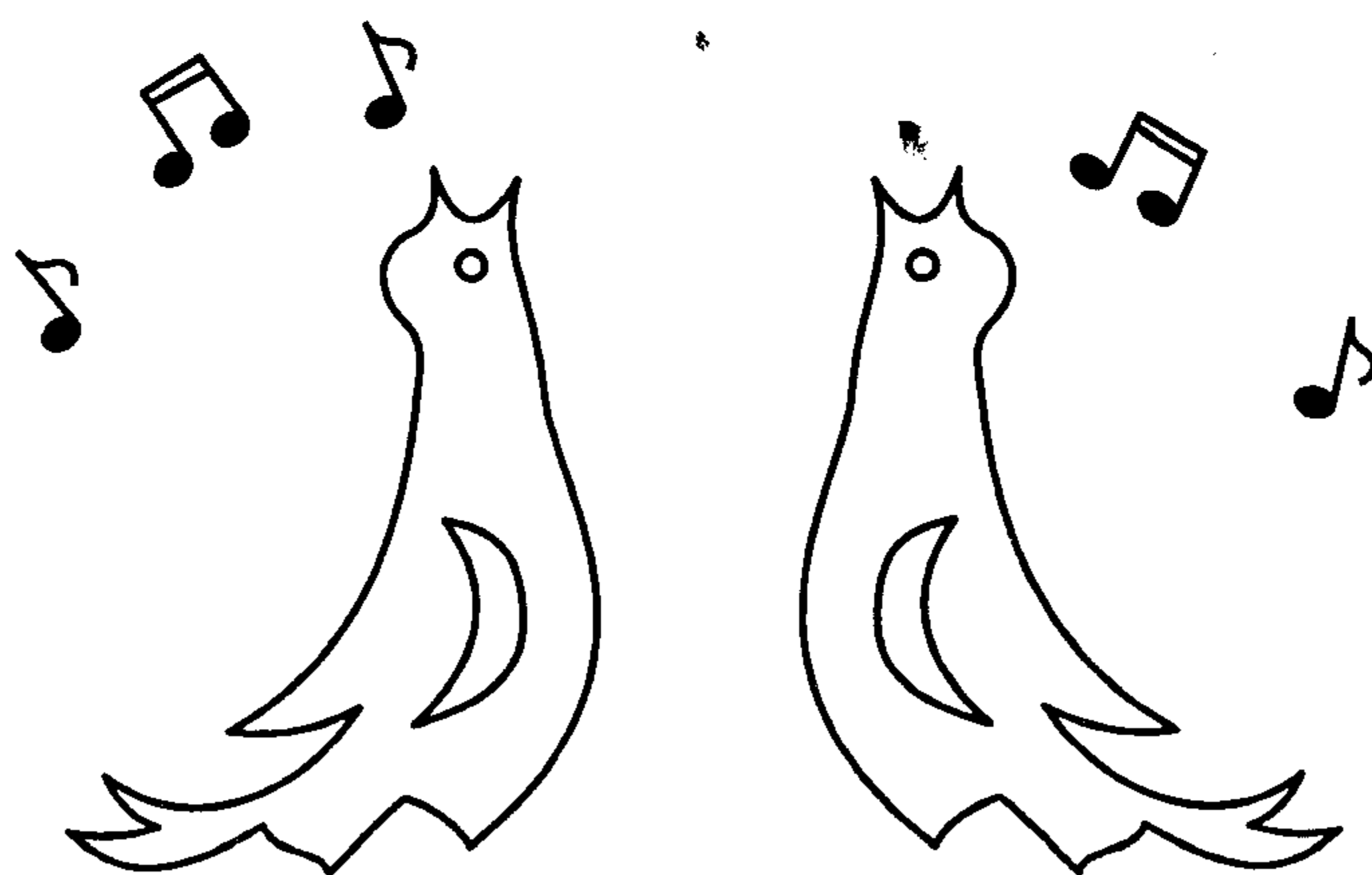
На всички тях - родители, баби и дядовци аз съм безкрайно благодарна, че в най-трудните години помагала и помагат ъ каквото могат на детската градина.

Сега всеки ден аз срещам тяхното разбиране уважение и доверие, а това стига за положения труд и усилия.

И пак към началото, годината е 1976 - изтичат ми 3-те години по разпределение като млада учителка в ЦДГ № 160 - кв. Драгалевци. По същото време сменям фамилиното си име и адрес. Съдбата ми да стана директор ми бе предопределена от моята първа директорка Захаринка Попова и моята първа инспекторка Василка Матева.

Едната ме научи на дисциплина и ред, а другата на отговорност и всеотдайност в работата ми.

Цветана Ленкова

Първа среща

Годината е 1978 г. Постъпвам на работа в ЦДГ кв. "Требич" по чл. 64 - директор с група във филиала "Требич" и новостроящата се ЦДГ "Илиенци".

Казаха ми, че строежът е започнал, че дори голяма част от мебелировката на градината се намира на склад в училището.

Заминавам за обекта ЦДГ "Илиенци" (нямаше го името "Славейче") преди двадесет години. Посрещнаха ме две изкопани ями, пълни с дъждовна вода, около тях насипи от пръст, боклуци,

избуяли треви и тръни които носеше вятърът. Селцето бе притихнало в очакване на зимата.

Първата ми среща - две огромни ями в двора пълни с вода, очакващи строители и хубаво време.

Първата ми среща с ЦДГ "Славейче" - две ями и вятър - много вятър издухал до днешния 20 годишен юбилей с весел детски смях, цветя и много радост.

г-жа Лиляна Георгиева
/бивш учител/

Пътища, пътища много, безброй, пътят учителски само е твой!

Да, така е казал авторът, така и моят учителски път в ОДЗ - 83, започна в топлите септемврийски дни на 1980 год.

Постъпих като млада специалистка без опит и в момент когато завършвах полувисшето си образование в института за детски учителки "Н. Крупская" - София.

Бях радостна и притеснена, но високият естетически вкус и професионализъм на директорката г-жа Ленкова ми помагаше в ежедневноата работа, в преосмислянето и подреждането интериора в групата, в създаването на по-естествена и радостна обстановка за децата.

Благодарна съм ѝ и за предоставената ми възможност по-късно да продължа образованието си в СУ "Климент Охридски", което пък от своя страна допринесе за по-голямата ми педагогическа квали-

фикация и рутина. Тук преминаха едни от най-хубавите години от моя живот!

Тук се дооформиха някои мои възгледи за живота и качества на моя характер.

Стремяла съм се да бъда справедлива и да уважавам детската личност.

Уважавам хората с които съм работила и работя до днес.

На пръв поглед детската ни градина е като всички останали и все пак за мен тя е неповторима - най-хубавото в нея са децата!. Аз съм щастлива защото всеки ден е неповторимо да общувам с децата - с тяхната искреност и неподправеност.

От тогава изминаха 19 години! Сега децата от първия ми випуск са вече родители, студенти, работещи или просто млади хора, които търсят своя път в тези трудни времена.

Диана Трифонова